

FATIMA
ÚZENETE

SZALÉZI-MŰVEK

FATIMA ÜZENETE

II. KIADÁS

SZALÉZI MŰVEK

Nihil obstat. Carolus Szitkey Soc. Sal., censor dioecesanus.
Imprimatur. No 3170/1947. Vacii, die 27-a Maii 1947 †Josephus
Episcopus

Felelős kiadó: Szitkey Károly

10067 Szalézi Művek, Don Bosco nyomda, Rákospalota
F.: Kenéz János

FATIMA

Fatima kicsiny portugál falu, Leiria püspökségben, Lisszabontól 130 kilométernyire, tehát az ország középpontjában fekszik. Érdekes régi monda beszél el a Fatima-név eredetét, és azt, hogy egy régi kolostor irányította lakóinak lelki életét. A kolostor a 17. század végén elpusztult, de a hozzátartozó kis templom még ma is áll. Itt aratott győzelmet I. János portugál király, a seregeivel betörő kasztíliai király fölött. A diadalt a Szűzanya segítségének köszönhet-e s meg is hálálta támogatását. Kolostort emelt a domonkos atyáknak, akik azután Szűz Mária különös tiszteletére, a rózsafüzér-imádságra szoktatták a lakosságot.

Ebben az eldugott, jámbor kis fészekben élt a fatimai csoda három egyszerű kis látnoka: **Lucia**, **Jacinta** és **Francisco**. A három gyermek úgy nőtt fel, mint a báránycák, amelyek őrizetük alatt legelésztek a réteken. Nem tudtak sem írni, sem olvasni. Csak imádkozni szerettek, szorgalmasan tanulták a katekizmust és féltékenyen őrizték lelkük tisztaságát. A csoda idején még csak Lucia járult az első szentáldozáshoz.

AZ ANGYAL

1916 tavaszán történt. Francisco és Jacinta, a két testvér engedélyt kapott anyjától, hogy a legelőre mehessen a báránnyakkal. Így legnagyobb örömköze együtt tölthették a napot unokatestvérükkel, Luciával. Meguzsonnáltak, elmondták a rózsafüzért, azután játszani kezdtek. Hirtelen szélroham keletkezett. Feltekintettek s íme, az olajfák fölött valami fehérséget pillantottak meg, mely feljük közeledett. A jelenés alakot öltött: 14—16 éves földöntúli szépségű ifjúnak látszott.

Megállt a gyermekek előtt s így szólt: **„Ne féljétek! Én a béke angyala vagyok. Imádkozzatok velem.”**

Azután letérdelt, fejét egészen a földre hajtotta s háromszor így imádkozott: **„Istenem, hiszek Benned, imádlak, remélek Benned, szeretlek Téged. Kérlek bocsáss meg azoknak, akik nem hisznek Benned, nem imádnak, nem remélnék Benned, nem szeretnek Téged.”**

Az ima után felállt s így szólt: **„Így imádkozzatok. Jézus és Mária szentséges Szíve meghallgatja majd könyörgéseiteket.”** Ezzel eltűnt. A gyermekek pedig ettől kezdve mindennap többször is elmondták az angyal imáját.

Rövid idő múlva viszontlátták a csodálatos ifjút, aki így szólt hozzájuk:

„Mít cselekesztek? Imádkozzatok, sokat imádkoztatok, Jézus Szíve és Mária Szíve benneteket használnak fel irgalmasságuk tervének megvalósítására. Állandó imádságot és áldozatot ajánljatok, felengesztelésül az Úrnak a sok bűnért, amellyel megbánt-

ják, és könyörögjete a bűnösök megtéréseért. Így majd elnyeritek a békét hazátoknak. Én vagyok Portugália őrzőangyala... Mindenekelőtt fogadjátok megadással s viseljétek türelemmel a szenvedéseket, melyeket rátok bocsát az Úr."

Két vagy három hónappal később újból megjelent az angyal. Kezében kelyhet tartott, a kehely fölött az Ostya lebegett s az Ostyából vércseppek folytak a kehelybe. A kehely és az Ostya tovább lebegett a levegőben, az angyal pedig a gyermekek mellé térdelt és így imádkozott:

„Legfőnségesebb Szentháromság Atya, Fiú és Szentlélek, mélységesen imádlak s felajánlom Neked Jézus Krisztus drága testét, véré, lelkét, Isten-ségét. Aki a föld minden tabernákulumában jelen van, elégtételül és engesztelésül az Őt érő gyalázást, szentségtörésért és közönyért. Szentséges Szívének és a szeplőtelen Szűz Mária Szívének érdemeire kérjük, add, hogy a bűnösök megtérjenek."

Az angyal ezután felemelkedett, vette az Ostyát s odanyújtotta Luciának, a kehely tartalmát elosztotta Jacinta és Francisco között, majd pedig így szólt: **„Egyétek és igyátok Jézus Krisztus testét és véré. Akit a hálátlan, emberek oly szörnyűsége-sen meggyaláztak!"** Ezután ismét a földre vetette magát s háromszor megismételte a fenti imát. Végül eltűnt.

A gyermekek aznap is, később is a természetfölötti események hatása alatt maradtak. Csak napok múltán nyerték vissza rendes lelkiállapotukat.

A SZÚZANYA

AZ ELSŐ MEGJELENÉS

1917 május 13-án a három pásztorgyermek az iriai völgykatlanban, a „Cova da Iriában”, Fatimától mintegy három kilométernyire legeltette nyáját. Rózsafüzért imádkoztak, azután kövekből házat építettek. Ez volt legkedvesebb játékuk. Hirtelen villám hasított át a ragyogó napsütésen! Ijedten pillantottak az égbe: egyetlen felhőske sem látszott! Mégis jobbnak látták, hogy hazafelé induljanak. Amint fölfelé kapaszkodtak a dombon, újabb villám vakította el szemüket. Rémületükben most már futni kezdtek, de egyszerre megálltak, mintha földre gyökerezett volna lábuk. Néhány lépésnyire tőlük a kis tölgyfa fölött csodálatos ragyogásban, gyönyörű nőalak lebegett. Kedves mozdulattal nyugtatta meg a gyermekeket:

— **„Ne féljeteK, nem bántlak benneteket.”**

A gyermekek először hallgatagon, mozdulatlanul nézték. Végre Lucia kinyögte: — Honnan jössz?

— **„Az égből jövök.”**

— „És mit kívánsz tőlem?”

— **„Azért jöttem, hogy megkérjelek benneteket, legyetek itt minden hónap 13-án hatszor egymásután ugyanebben az órában, egészen októberig. Októberben majd megmondom, hogy ki vagyok és mit kívánok tőletek.”**

Egy pillanatig csend lett. Francisco látta ugyan a gyönyörű alakot, de nem hallotta a beszédet. Jacinta hallotta a párbeszédet, de nem volt bátorsága megszólalni. Lucia végre újabb kérdést tett fel:

— „Te a mennyből jössz... én is az égbe fogok jutni?”

— „Igen.”

— „És Jacinta?”

— „Ő is.”

— „És Francisco?”

— „Francisco is; de előbb még sok rózsafüzért kell elmondania.”

Lucia ezután még két fiatal leány sorsáról érdeklődött, akik nemrégén haltak meg; a jelenés azt mondta, hogy az egyik a mennyországban van, a másik a tisztítóhelyen. Azután így folytatta:

— „Akarjátok-e Istennek ajándékozni magatokat, hajlandók vagytok-e minden áldozatot meghozni és minden szenvedést elfogadni, amelyet engesztelésül bocsát rátok, a sok bűnért, amellyel az isteni Fölséget megbántják, a bűnösök megtéréseért és elégtételül a sok káromlásért és más sértésért, amellyel Mária szeplőtelen Szívét illetik az emberek?”

— „Akarjuk” — válaszolta lelkesen Lucia mindhármuk nevében.

Az Úrnő kedves, anyai mozdulatával fejezte ki megelégedését, majd kijelentette, hogy hamarosan sokat kell szenvedniök, de Isten kegyelme mindenkor megerősíti és megvigasztalja őket. Végül szétárja összekulcsolt kezét és csodálatos, szelíd, de mégis szívbemarkoló fényt sugárzott a kis látnokokra. „Ebben a fényben úgy láttuk magunkat, mint ahogy Istenben vagyunk, tisztábban, mintha a legragyogóbb tükörbe néztünk volna.” Ekkor térdre vetették magukat és elmondták az angyal imáját a Szentháromsághoz.

Az Úrnő végül azt ajánlotta, mondják el a rózsafüzért mindennap, hogy kiesdekeljék a világnak a

békét. Majd könnyedén felemelkedett és, kelet felé, eltűnt a szemük elől.

A gyermekek lassankint magukhoz tértek elragadtatásukból és izgatottan tárgyalták meg az eseményt. Lucia meghagyta a kisebbeknek, hogy senkinek se szóljanak otthon, de a kis Jacinta mégsem tudta megállni, hogy el ne meséljen mindent az édesanyjának. Erre szembesítették Franciscóval és Luciával. Lucia anyja, abban a meggyőződésben, hogy képzelődés az egész, szigorúan megbüntette leányát.

A jelenés híre azonban hamarosan elterjedt a vidéken, bár senki sem adott hitelt a három gyermek állításának.

A MÁSODIK MEGJELÉNÉS

Elérkezett június 13-a, Szent Antal ünnepének előestje, melyet egész Portugáliában, de különösen Fatimában nagy fénnel ünnepelnek meg, hiszen Szent Antal az egyházközség védőszentje. A gyermekek szülei az ünnepségre készülnek, a kis pástorok pedig a Cova da Iriá-ba. Mintegy ötven ember követte őket kíváncsiságból. Elimádkozták a rózsafüzért s pontosan délben újra megjelent a vilám, majd pedig az Úrnő maga.

— „Mit kívánsz tőlem?” — kérdezte Lucia ismét.

A jelenés azt felelte, hogy **jövő hónap 13-án újból eljön, addig pedig mondják el mindennap a rózsafüzért.** Majd így folytatta:

— **„Azt akarom, hogy tanuljatok meg olvasni. Akkor majd megmondom, mit kívánok.”**

Lucia egy betegért könyörgött, akit imáiba ajánlottak:

— **„Ha megtér, egy éven belül meggyógyul.”**

Ezután egy titkot bízott a gyermekekre: ez volt az „első titok”. Francisco megint nem hallotta, mit mondott az Úrnő és Luciától tudta meg „titkát”.

Mi lehetett a titok?

AZ ELSŐ TITOK

Ma már lehullott róla a lepel. Lucia 1927-ben engedélyt kapott Jézustól, hogy közölje a titkot a világgal. Az Ő parancsára írta le Lucia az akkor lefolyt párbeszédet:

Lucia: — „Kérlek téged, végy magadhoz mind a hármunkat a mennyországba!”

Az Úrnő: — „Igen, hamarosan eljövök, hogy elvigyem Franciscót és Jacintát. Neked tovább kell a földön maradnod. Jézus fel akar használni téged, hogy az emberek jobban megismerjenek és megszeressenek engem. Meg akarja alapítani szeplőtelen Szívem tiszteletét a világban. Aki gyakorolja ezt, annak megígérem, hogy üdvözülni fog. Az ilyen lelkek előnyben részesülnek Istennél, mint virágok, amelyeket trónja elé helyezek.”

Lucia: — „Igy hát egyedül kell itt maradnom a földön?”

Az Úrnő: — „Nem, leánykám. Sokat szenvedsz? Ne veszítsd el bátorságodat! Én sohasem hagylak el téged. Az én szeplőtelen Szívem lesz menedéked és utad, mely Istenhez vezet.”

Mialatt az utolsó szavakat mondta, széttárta kezét s fényt sugárzott a gyermekekre, mely által mintegy Istenben látták önmagukat. Francisco és Jacinta olyan sugárkévében álltak, mely az ég felé tört, mert rövidesen oda kellett kerülniök, Lucia viszont olyan sugárözönben állt, mely a földön öm-

lött el. A jelenéstől jobbra egy szívet láttak, melybe mindenfelől tövisek hatoltak bele. Rádöbrentek, hogy ez Mária szeplőtelen Szíve, melyet a világ számtalan bűne sebzett meg s amely vezeklést, jóvátételt kíván.

Lucia végezetül így ír: „A Szűzanya akkor nem parancsolta meg, hogy hallgassunk, de mi éreztük, hogy ez az Úr kívánsága.”

Amikor a jelenés távolodni kezdett, a körülállók a kis tölgyfa irányából rakétaszerű kis robbanást hallottak, majd látták, amint fehér felhőske emelkedett az égnek. A látnokok vágyódó pillantással kísérték a Boldogságos Szűzet, Lucia pedig felkiáltott:

— „Ha látni akarjátok, ott van... ott...” S a felhőre mutatott. Amikor az is eltűnt, így szólt:

— „Vége. Az ég bezárult.”

A kis pásztorok hazatértek. Éppen a nagymise végére értek a faluba. A két család állásfoglalása ellentétes volt. A két kisebb gyermek szülei hittek beszédüknek, Lucia anyja viszont képzelődésnek tartotta az egészet. El is vitte leányát a paphoz, hogy gyónja meg hazugságát. A plébános csak anynyit mondott, hogy a jelenés lehetett az ördög cselvetése is.

— „Nem, — jelentette ki Jacinta, mikor ezt meghallotta — az ördög csúf és a pokolban lakik. Az az Úrnő pedig csodálatosan szép volt és az égbe ment.”

A HARMADIK MEGJELENÉS

Július 13-án már több mint 3000 ember kísérte a gyermekeket a Cova da Iriába. Lucia egészen az

utolsó pillanatig otthon akart maradni, annyira megfélemlítették a szülei s az ördögtől való rette-gése. Végül azonban mégis útnak indult két kis tár-sával.

A jelenés pontosan délben ismétlődött meg. Lu-cia eleinte nem akart megszólalni, de a kis Jacinta rábeszélésére végül mégis feltette a megszokott kér-dést:

— „Mit kívánsz tőlem?”

Az Úrnő újból megkérte, hogy **ne mulasszák el a jövő hó 13-át, mondják el mindennap a rózsafüzért a Szűzanya tiszteletére, hogy kiesdekeljék a háború gyors befejeződését, mert csak a Szűzanya segíthet rajtuk.**

Lucia megkérte az Úrnőt, hogy mondja meg ne-vét és tegyen csodát, hogy mindenki higgyen meg-jelenésében. Kérésére a jelenés azt felelte, hogy csak jöjjenek el minden hónap 13-án: **októberben majd megmondja, hogy kicsoda Ő s akkor nagy csodát is tesz, hogy mindenki higgyen benne.**

Luciának még egyéb kérései is voltak: gyógyít-son meg az Úrnő egy szegény nyomorékot, térítsen meg egy családot, vigyen egy beteget magával az égbe.

Az Úrnő azonban mindannyiuknak csak a rózsafüzér imádkozását ajánlotta, majd így folytatta:

— „**Áldozatok fel magatokat a bűnösökért és mondjátok gyakran, különösen, ha áldozatot hoz-tok: Jézusom, irántad való szeretetből, a bűnösök megtéréseért, engesztelésül a megbántásokért, ame-lyek Mária szeplőtelen Szívét érik.**”

Végül feltárta előttük második és legnagyobb tit-kát, azzal a kifejezett utasítással, hogy az ő enge-délye nélkül senkinek el ne mondják. Lucia huszon-

öt évig hallgatott és csak 1941-ben tárta fel ezt a titkot.

Mi lehetett ez a titok?

A MÁSODIK TITOK

Lucia 1941-ben „engedelmességből és az ég engedélyével” a következőket írta:

„A titok három különböző, de szorosan összefüggő dolgokból állott. Ezek közül kettőt mondhatok el most, a harmadik pillanatnyilag még titok marad.”

Az „első” a pokol látomása.

„Amikor Mária az utolsó szavakat kiejtette, amelyekről már beszámoltam, széttárta kezét, mint ahogy a megelőző két hónapban is tette. A belőle kiáradó fénycsóva ezúttal behatolt a földre s ott nagy tűztengert láttunk, benne elmerülve pedig fekete, megégett lényeket, ördögöket és lelkeket, emberi alakban. Ezek olyanok voltak, mint átlátszó, izzó széndarabok. A lángok között magasba emelték őket, majd leestek, mint a súlytalan szikrák, de mégsem lebegtek, hanem visszazuhantak a szörnyű parázsba. Közben olyan rettenetes jajgatást, fájdalmas, kétségbeesett kiáltozást hallattak, hogy valóssággal reszkettünk a borzadástól és az ijedségtől. (Bizonyára ebben a pillanatban tört ki belőlem az a fájdalomkiáltás, amelyről a körülöttem álló emberek beszéltek.) Az ördögök olyanok voltak, mint valami szörnyű és útálatos ismeretlen állati alakok, de átlátszóak, mint az izzó szén.

Ez a látomás csak egy pillanatig tartott. És hálá-

val tartozunk jóságos mennyei Anyánknak, hogy már előzőleg megígérte nekünk a mennyországot. Máskülönb, azt hiszem, meghaltunk volna az ijedségtől és a borzalomtól.”

A „második” Mária szeplőtelen Szívének tiszteletére vonatkozott.

„Amikor mintegy segélykérően néztünk fel a Szűzanyára, jóságos, szomorú hangján így szólt:

— Láttátok a poklot, ahová a nagy bűnösök jutnak. Az ő megmentésükre akarja az Úr az én szeplőtelen Szívem tiszteletét a világban meghonosítani. Ha az emberek megteszik azt, amit nektek mondom, sok lélek megmenekül és a béke is elérkezik. A háború (1914—1918) már vége felé közeledik; ha azonban nem szűnnek meg az Urat bántalmazni, nem sok idő telik bele s új, még szörnyűbb háború kezdődik. Ez a következő pápa uralma alatt történik. Ha majd egy éjszakán ismeretlen fényt láttok feltűnni, tudjátok, hogy ez az isteni jel, hogy a világ számtalan bűnéért közeleg a büntetés. Ez a büntetés: háború, éhínség, az Egyház és a Szentanya üldözése... Hogy ezt megakadályozzam, eljövök, hogy a világot felajánlják az én szeplőtelen Szívemnek és az elsőszombati engesztelő szentáldozást bevezessék. Ha teljesítik kérésemet, egy keleti ország megtér és béke lesz. Ha nem teljesítik, akkor hitelenes propaganda terjeszti majd a világban tévtanait; háborút s egyházüldözést idéz elő. Sok jó embert fognak megkínozni; a Szentatyának is sokat kell szenvednie; több nemzetet megsemmisítenek...”

A láthatár komor... Egy fénysugár mégis áttöri:

„Végül mégis szeplőtelen Szívem diadalmaskodik... Egy nagy ország megtér és hosszú békekorszak köszönt a világra. Portugália pedig megőrzi hitét.”

A jelenés végül így szólt: (A titok harmadik részét még homály borítja.)

— „Ne mondjátok el senkinek. Csak Franciscónak mondhatjátok meg. Ha majd a rózsafüzért imádkozzátok, tegyétek minden tized végére: Jézusom, bocsásd meg bűneinket, őrizz meg bennünket a pokol tüzétől, vigyél minden lelket a mennyországba, különösen azokat, amelyek leginkább rászorulnak irgalmadra.”

Valamivel előbb még azt mondta:

— „Szükséges, hogy megjavuljanak, bocsánatot kérjenek bűneikért s ne bántsák meg többé az Úr Jézust, akit már annyiszor megbántottak.”

A körülállók mit sem sejtettek ezekből a titkokból, csak annyit láttak, hogy a jelenés helyére fehér felhő ereszkedett le s a nap fénye feltűnően elhomályosodott. Ezek a jelenségek a látomás végeztével szüntek meg.

A NEGYEDIK MEGJELENÉS

Az egyházi körök — a fatimai jelenéssel kapcsolatban — továbbra is tartózkodnak minden állásfoglalástól. Annál hangosabb volt a sajtó, melynek egy része szélhámosságnak minősítette a látomásokat. Ki-rohanása azonban kétségtelenül nagyot lendített a dolgon, mert így egész Portugália megismerte Fatimát és augusztus 13-án már mintegy 15000 néző özönlött a Cova da Iriába. Ezúttal nemcsak kíváncsiak tartózkodtak ott, hanem már jámbor hívők

morzsolgatták a rózsafüzért és énekeltek egyházi énekeket.

Dél volt már, de a kis látnokoknak se híre, se hamva! Nagy volt az izgalom, a csalódottság, az aggodalom. Végre elterjedt a hír, hogy a gyermekeket letartóztatták és börtönbe zárták. A körülállók hangosan méltatlankodtak s már-már elindultak a kerületi elöljáróhoz, ekkor azonban rendkívüli jelenség kötötte le az emberek figyelmét.

Hirtelen mennydörgés hallatszott, villám cikkázott s a tölgyfa körül gyönyörű felhő képződött. Mintegy tíz perc múlva felemelkedett a felhő és eltűnt a nézők szeme elől. Mindenki megnyugodott és a kerületi elöljáró is megmenekült a veszélytől.

A Szűzanya tehát nem maradt el a találkozási helyről. A kicsinyek elmaradtak, de nem saját hibájukból.

Már 11-én faggatni kezdték őket, gondolván talán bevallják „hazugságaikat”. Hiába volt minden. Végül 13-án reggel letartóztatták s Vila Nova di Ourem-be, a kerületi elöljáró színe elé vezették őket. Az elöljáró, Arturo d'Oliveira Santos volt. A gyermekek többszöri sürgetésre sem voltak hajlandók titkukat elárulni s erre bezárták őket. Egész nap s a következő napon is faggatták s szörnyű fenyegetésekkel rémítették őket. Az elöljáró megígérte, hogy forró olajban főzeti meg mindhármukat, de ez sem használt. Augusztus 15-én végre megelégedte a dolgot, s szüleikhez küldte vissza a gyermekeket.

Amikor Lucia anyja meghallotta, hogy leányát bezárták, így szólt: — „Nem baj, megérdemeltél! Ha hazugság volt, amit mondott, most megkapja büntetését, ha igaz volt, majd megvédelmezi a Szűzanya.”

S a Szűzanya valóban meg is védelmezte.

Augusztus 19-én, vasárnap, Lucia és Francisco együtt őrizték a nyáját a kisleány bátyjával, Jánossal egy „Valinhos” nevű helyen. Hirtelen észrevették, hogy a levegő átszíneződik, ugyanúgy mint a Cova da Iriában, a jelenések előtt. Máris cikkázott a vilám s Lucia azonnal hívatta Jacintát. Egy pillanattal a kisleány megérkezése után megjelent az „Úrnő”.

Először is arról panaszkodott, hogy a gyermekeket 13-án megakadályozták a megjelenésben s hozzátette, hogy az októberre ígért csoda büntetésből nem lesz olyan hatásos. Újból figyelmeztette a gyermekeket a rózsafüzér-imádságra s kérte őket, hogy a következő két hónapban tartsák be pontosan a megbeszélte időpontot.

Lucia megkérdezte, mi történjék a zarándokok ajándékaival, amelyeket a tölgyfa alá helyeztek. A jelenés megnevezte az ajándékok felhasználásának módját, válaszolt Lucia egyéb kérdéseire, és szomorú hangján egyre csak az imádságot és az önmegtagadást ajánlotta a gyermekeknek, majd így végezte szavait:

— „Imádkozzatok, imádkozzatok és hozzatok sok áldozatot a bűnösökért. Be sokan jutnak a pokolba, mert senki sem hoz áldozatot, senki sem imádkozik értük.”

A látomás megint 10 percig tartott, azután az „Úrnő” újra eltűnt.

A gyermekek megvigasztalódva tértek haza. A faggatás, a kínzás folytatódott, de a kicsinyek nyugodtan mondták: — „Ha megölnek bennünket, annál jobb! Legalább hamarabb jutunk a mennyországba.”

AZ ÖTODIK MEGJELÉNÉS

Az üldözések, a hatóság ellenállása lelkesítő hatást váltott ki Portugália népében. Szeptember 13-án már több mint 20.000 ember jelent meg a jelenés színhelyén a völgykatlanban. Amikor a gyermekek megérkeztek, felszólították a körülállókat, hogy imádkozzanak Máriához.

Délben elhomályosodott a nap fénye, majd a kíváncsiak s a hívők legnagyobb ámulatára fénylő gömb jelent meg az égen, mely lassan lebegve haladt kelet felé. Eltűnt, majd újból megjelent s a nap irányában tovább haladva végleg megsemmisült.

Ötödik látogatása alkalmával azt mondta a Szűzanya Luciának és a kicsinyeknek, hogy **csak folytassák a rózsafüzér-imádságot, hogy kiesdekeljék a háború végét. Azután megígérte, hogy októberben Szent Józseffel és a Kisded Jézussal tér vissza. Meghagyta nekik, hogy a jövő hónap 13-án biztosan jöjjenek el a Cova da Iriába.**

Lucia ezután arra kérte az Istenanyát, gyógyítana meg néhány beteget. A jelenés azt felelte, hogy **egyik-másik meggyógyul, de néhányan nem, mert azokban nem bízik az Úr.**

— A nép szeretne ezen a helyen kápolnát építenni — közölte Lucia.

Ezt a kérést helyeselte a Szűzanya s meghagyta, hogy az adományozott pénz egyik feléből fedezzék az építkezés kezdeti költségeit.

A nap elhomályosodásán kívül, mely annyira észrevehető volt, hogy a holdat és a csillagokat is látni lehetett és a fénylő gömbön kívül más jelek is kísérték a Szűzanya és a gyermekek titokzatos párbeszédét. A levegő sárgásan elszíneződött és fehér

felhő burkolta a tölgyfát és a kis látnokokat. Az égből különös kis fehér pelyhek hullottak, majd a föld fölött néhány méternyire szétoszlottak.

A HATODIK MEGJELÉNÉS

A csodás jelenségeknek tulajdonítható, hogy sokan komolyan hittek már a gyermekek állításainak s valóságos emberáradat özönlött az Iria völgyébe. Egész Portugália forrongott. Október 13-án már mintegy 60.000 ember sereglett a kicsinyek köré. Esős, hűvös nap volt, de a tömeg mégis egyre növekedett. Még a legtávolabbi vidékekről is egyre jöttek a hívek és a kíváncsiak, hogy tanui legyenek az október 13-ára ígért nagy csodának.

A három gyermek rémülten, elveszetten állt a tömegben, a kíváncsiak minden oldalról lökdösték, taszigálták őket. Közeledett a dél. Lucia ekkor meghagyta, hogy mindenki csukja össze az ernyőjét s kezdje meg a rózsafüzér-imádságot. Pontosan délben megjelent a fényalak. A körülállók ismét csak egy fehér felhőt láttak, a kis csoport körül.

Lucia megismételte szokott kérdését:

— „Ki vagy és mit kívánsz tőlem?”

A jelenés pedig végre megfelelt a kérdésre s elárulta, hogy ő **Rózsafüzér Királynője s az a kívánsága, hogy ezen a helyen kápolnát építsenek tiszteletére. Ezúttal hatodszor ajánlotta a mindennapi rózsafüzér imádságot. Hozzátette még, hogy a háború már a vége felé közeledik s a katonák hamarosan hazatérhetnek.**

Luciát számtalan ember kérte, hogy adja elő kérését a **Szűzanyának**. Ezért így szólt:

— „Annyi kérnivalóm lenne még...”

A Szentszűz azt válaszolta, hogy **egyes kéréseket teljesít, másokat nem.** Azután rögtön visszatért üzenetének lényegéhez:

— „**Az emberek javuljanak meg és kérjenek bocsánatot bűneikért.**”

Majd szomorú arccal, könnyörgő hangon fűzte hozzá:

„**Ne bántsák meg többé az Urat, akit úgyis annyiszor megbántottak már!**”

Ez volt a Szentszűz utolsó szava s a fatimai üzenet lényege.

Azután széttárta kezét, melyből fény sugárzott és ujjával a napra mutatott...

A NAPCSODA

Ebben a pillanatban Lucia felkiáltott:

„Nézzétek a napot!”

Mily csodálatos színjáték! Az eső hirtelen elállt, a felhők szétszakadtak s a napkorong láthatóvá vált. De nem aranyos színben tündökölt, hanem ezüstösen csillogott mint a hold. Majd rettenetes sebességgel forogni kezdett saját tengelye körül. Olyan volt, mint egy tüzes kerék, sárga, zöld, vörös, kék és ibolyaszínű sugárkévéket vetett maga köré. Egy pillanatra megállt, majd újból forogni kezdett. Ismét megállt és megint, harmadszor is forogni kezdett s még csodásabban szórta a tündöklő színeket.

A tömeg mozdulatlanul, elragadtatva bámult. Hirtelen mindenki úgy látta, mintha a nap leszakadna a mennyboltról s feléjük zuhanna.

Rémült kiáltás tört fel tízezrek torkából: „Csodal Csoda!” — „Hiszek Istenben!” — Udvözlégý Má-

ria!" — „Istenem, irgalom!" — És mindnyájan térdre borultak a sárban és hangosan mondták a bűnbánat imáját.

Ez a színjáték jó tíz percre tartott. Kb. 60.000 ember látta, közöttük hívők és hitetlenek, egyszerű parasztok és művelt városiak, tudósok, újságírók. És minden előkészítés nélkül szakadt rájuk a csoda, csak egy kislány kiáltására lettek figyelmesek: „Nézzétek a napot!"... És ugyanazokat a jelenségeket észlelték, egyazon időben s azon a napon, abban az órában, melyre a Szűzanya a csodát ígérte. S azonkívül is sokan látták még őt vagy még több kilométernyi távolságban Fatimától. Ezeket az embereket pedig igazán senki sem vádolhatja elfogultsággal, sem szuggesztíó alatt nem állhattak. Az átázott ruhák is néhány perc alatt teljesen megszáradtak.

Miért volt szükség ezekre a csodákra? Nyilván azért, hogy bizonyítsák a jelenések valóságát és hangsúlyozzák a mennyei üzenet rendkívüli jelentőségét, melynek átadója maga az irgalmasság Anyja volt.

Legyen neki hála és dicséret!

Az ötödik megjelenés alkalmával a **Szűzanya** megígérte a gyermekeknek, hogy októberben **Szent Józseffel** és a **Kisded Jézussal** tér vissza. És most, amikor felemelkedett a nap felé, a gyermekek a nap mellett hirtelen megpillantották a Szent Családot. Jobb felől a **Szentszűz** állt fehér ruhában, égszínkék köpenyben, arca ragyogóbb mint a nap, bal felől **Szent József** a **Kisded Jézussal**, aki egy-két évesnek látszott. A Szent Család megáldotta a világot a kereszt jelével. Amikor a látomás eltűnt, Lucia látta az Udvözítőt, amint megáldja a tömeget, majd újból a **Szentszűzet**, két különböző megjelenési for-

mában. Csak ezeknek a látomásoknak szétfoszlása után tudták a látnokok egész figyelmüket a napra irányítani.

FATIMA A CSODA UTÁN

1917 óta a Szűzanya nem jelent meg többé a Cova da Iriában, de ekkor kezdődtek meg a rendszeres zarándoklatok minden hó 13-án, főként május és október között. S a Szentszűz kegyelemajándékai leszálltak a beteg lelkekre, a beteg testekre. A jelenések helyén először emlékvet állítottak, majd kicsiny kápolnát emeltek, végül pedig hatalmas szentélyt építettek. Ma a templom körül kórház, lelkigyakorlatosház és más épületek sorakoznak.

Az ellenfél természetesen nem nyugodott bele cly könnyen az eseményekbe. Minden erejével küzdött az ájtatosság elterjedése ellen. Az egyházi hatóság vizsgálata 1917—19-ig, majd 1922 májusától 1930 áprilisáig tartott. Végül hivatalosan elismerték a fatimai jelenések hitelességét s megengedték a fatimai Szűz tiszteletének terjesztését. A nép persze nem várta be az egyházi hatóság jóváhagyását, hanem az első perctől kezdve százezrével özönlötte el a kegyhelyet. Az egyházi jóváhagyást például 100.000 ember jelenlétében olvasták fel, éppen tizenhárom évvel az utolsó jelenés után. A **lisszaboni bíboros pátriárka vezetésével** és 300.000 zarándok részvételével, akik Portugália minden részéből sereglettek Fatimába.

1936-ban, a spanyol polgárháború idején, a portugál egyház újból zarándoklatot szervezett Fatimába, hogy a fatimai Szűz segítségével megmentsék hazájukat a veszedelemtől. És Portugália megmene-

kült... 1938 május 13-án megismételték a fatimai Szűznek tett felajánlást.

A jelenések huszonötéves évfordulóján, 1942-ben csodálatos, soha nem látott diadalmenetben kísérték a Szentszűz szobrát Fatimából Lisszabonba. Milliók zarándokoltak a Cova da Iriába, hogy egyesítsék imájukat a jubiláló Szentatyával s könyörögjete a békéért.

Portugália csodálatos változáson ment át a huszonöt év alatt. A püspöki körlevélben olvashatjuk: „Aki 25 évvel ezelőtt húnnya le szemét Portugáliában, ma nem ismerné meg többet az országot. Olyan mély, olyan hatalmas változás állott be életében s mindez annak az egyszerű, láthatatlan tényezőnek a következtében, melyet a fatimai Szűz megjelenése jelentett.”

A KIS LÁTNOKOK

A két kis testvér, Francisco és Jacinta nincsenek már közöttünk. Örök boldogsában szemlélhetik a fénybe öltözött „Űrnőt”. A Szentszűz első megjelenése alkalmával azt ajánlotta a kicsinyeknek, hogy hozzanak áldozatokat a bűnösök megtéréseért. A gyermekek tanácstalanok voltak, mert nem tudták, mivel hozhatnának áldozatot. Másnap azután Francisco így szólt:

— Adjuk oda uzsonnánkat az állatoknak. Ez áldozat.

Ez volt első böjtnapjuk, de az elsőt sok újabb követte, csak hogy akkor már nem az állatoknak adták, az ennivalót, hanem a szegény gyermekeknek. Lassankint a művésziességig fejlesztették önmegtartóztatásukat.

1918 decemberében Francisco és Jacinta spanyolnáthát kaptak. Lucia minden szabadidejét velük töltötte. Mind a hárman tudták, hogy ez a két gyermek utolsó betegsége.

Francisco, aki hitt az égi üzenetben, melyet nem közvetlenül a Szűzanyától, hanem csak Luciától hallott; Francisco, aki számtalan rózsafüzért mondott el a Szentszűz kívánságára, Francisco, aki oly sok áldozatot hozott a bűnösökért, 1919 április 3-án részesült az első szentáldozásban s másnap örökre lehunyt a szemét. Még nem töltötte be tizenegyedik évét.

Jacinta kálváriája hosszabb volt. A „spanyol” következtében súlyosan megbetegedett. Szenvedését áldozatul ajánlotta fel a Szűzanyának. Végül a lisszaboni kórházba vitték, hogy műtétnek vessék alá. Fájdalmi és áldozatossága egyre növekedett. Magányosan halt meg, ahogy a Szűzanya előre megjövendölte neki betegsége folyamán, egyik látomásában. 1920 február 20-án leheltette ki lelkét. Még nem töltötte be a tizedik évét. Bátyja, Francisco mellette temették a fatimai temetőbe. Sírkövükön csak ez áll: **„Itt nyugszik Francisco és Jacinta Marto földi porhüvelye, akiknek megjelent a Szűzanya.”**

Lucia továbbra is elzarándokolt a tömeggel minden hó 13-án s a Cova de Iriában mondta el rózsafüzérét. Majd püspöki ajánlatra belépett a dorotytyás nővérek intézetébe. Ott senki sem tudta, hogy a nővér, aki beöltözése alkalmával a **Maria das Dores** (Fájdalmakról nevezett Mária) nevet kapta, voltaképpen a fatimai Lucia. Csak örökfogadalma napján tudták meg társnői a valóságot.

A Szűzanya azóta is állandóan segítségére van, hiszen Mária-nővér az Ő titkaink letéteményese.

MIT KÍVÁN A FATIMAI SZŰZ?

Csak egyet: **a lelkek üdvösségét.** Ebben van a fatimai üzenet lényege. A Szentszűz Anya, Anyja a test Fejének, **Jézusnak,** Anyja a tagoknak is. Az Anya, tehát azt akarja, hogy összes gyermekei üdvözüljenek s Vele legyenek a mennyországban.

Mit kíván a Szűzanya, hogy üdvözülhessünk?

1. GYŰLÖLJUK A BŰNT

Utolsó megjelenése alkalmával így szólt Luciához:
— **„Az emberek javuljanak meg és kérjenek bocsánatot bűneikért. Ne bántsák meg többé az Urat, akit úgyis annyiszor megbántottak.”**

Fenyeget és jósol. Mit ígér? Háborút, éhínséget, üldözést, tévelygést, nemzetek bukását, ha az emberiség megmarad a bűnben. Megmutatja a gyermekeknek a poklot, a bűnök örök büntetésének színhelyét.

A kis Jacinta halálos ágyán is a Szűzanya hűséges tanítványa, akkor is az Ő szavaival foglalkozik:

„A háború csak ideigvaló büntetés a világ bűneiért.”

„A tisztátalanság bűne viszi a legtöbb lelket a pokolba.”

„Lesznek majd divatok, amelyek nagyon sértik az Úr Jézust.”

„A világ bűnei szörnyű nagyok.”

„Ha az emberek nem bántanak meg többé az Urat, nem lenne háború és senki sem jutna a pokolba.”

„A Madonna már nem bírja fenntartani Fia Kai-
ját, a világ tolótt.

„Csakhozz az emberek elfeledték, hogy a bűn,
Isten megsértése, az egyetlen igazi baj oka mind-
annak, amit mi bajnak nevezünk, szenvedésnek, fáj-
dalomnak.”

„A bűn taszítja nyomorúságba a népeket.”

„A Szűzanya azért jött, hogy eszünkbe juttassa
ezt az igazságot.”

2. ENGESZTELJUNK A BŪNÖSÖKÉRT

Már első megjelenése alkalmával ezt kérdezte a
kis pásztoroktól:

— „**Akarjátok-e Istennek ajándékozni magatokat,
hajlandók vagytok-e minden áldozatot meghozni és
minden szenvedést elfogadni, melyet rátok bocsát,
engesztelésül a sok bűnért, amellyel az isteni Föl-
séget megbántják, a bűnösök megtéréseért...?**”

Harmadik megjelenése alkalmával is ezt kéri tő-
lük:

— „**Áldozátok fel magatokat a bűnösökért és
mondjátok gyakran, különösen, ha áldozatot hoztok:
Jézusom, irántad való szeretetből, a bűnösök meg-
téréseért, engesztelésül a megbántásokért, ameiye-
k Mária Szepőtelen Szívét érik.**”

Jacinta pedig hűséges visszhangja a mennyei szó-
zatnak: „Tartsunk bűnbánatot; ha az emberek meg-
bánják bűneiket, az Úr Jézus még megbocsát, de
ha nem változtatják meg életüket, a büntetés bor-
zasztó lesz, borzasztó... Bárcsak megbánnák bűnei-
ket! Minden a mi kezünkben van...”

Amikor bátyja, a kis Francisco a mennyországba
készült, búcsúzásul így szólt hozzá: „Udvözöld ne-

vemben az Úr Jézust és a Szűzanyát. Mondd meg nekik, hogy annyit szenvedek, amennyit Ők akarnak, a bűnösök megtéréseért s engesztelésül a bűnösökért, amelyekkel Mária szeplőtelen Szívét bántják meg.”

A Szűzanya három kis választott gyermeke valósággal szomjazta a vezeklést, az áldozatot. A Szűzanya megmagyarázta nekik, hogy a bűnt csak bűnbánattal lehet jóvátenni. Ez a bűnbánat: fájdalom, engesztelés, győzelem. A lélek belső **fájdalma; engesztelés** önkéntes vagy a körülményekből fakadó áldozatokkal; **győzelem** önmagunk s rossz hajlamaink fölött; **lemondás** a tiltott örömről, a testet-lelket elpuhító kényelemről, szórakozásról.

Mit kíván még a Szűzanya a lelkek üdvösségeért?

3. HIGGYUNKI

Higgyünk a Szentháromság egy Istenben. Az Angyal tanította a kis pásztorokat az egyszerű és mégis oly mély imádságra: „**Istenem, hiszek Benned, imádlak, remélek Benned, szeretlek Téged. Kérlek bocsáss meg azoknak, akik nem hisznek Benned, nem imádnak, nem remélnek Benned, nem szeretnek Téged.**”

Higgyünk az Oltáriszentségben jelenlevő Jézus Krisztusban. Az Angyal letérdelt a kehely és az Ostya elé s így imádkozott: „**Legfönségesebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek, mélységesen imádlak s felajánlom Neked Jézus Krisztus drága testét, vérét, lelkét, Istenségét. Aki a föld minden taberenákulumában jelen van...**” És megáldoztatta a gyermekeket, mondván: „**Vegyétek Jézus Krisztus**

testét és vérét. Akit a hálátlan emberek oly szörnyűségesen meggyaláztak."

Higgyünk a mennyországban. — „Honnan jössz?” — kérdezi Lucia. — „Az égből jövök” feleli a Szűzanya. — „És én is az égbe fogok jutni?” — folytatja Lucia. — „Igen”, mondja a Szentszűz s a következő imádságra tanítja a kicsinyeket:

„Jézusom ... vigyél minden lelket a mennyországba, különösen azokat, amelyek leginkább rászorulnak irgalmadra.”

Higgyünk a pokolban. Égi Anyánk megmutatta a három gyermeknek a szörnyű tűztengert és benne a gonosz lelkeket, meg az elkárhozottakat, emberi alakban, amint kétségbeesetten kiáltoztak.

„Láttátok a poklot, ahová a nagy bűnösök jutnak... Imádkozzatok: Jézusom... őrizz meg bennünket a pokol tűzétől.”

Higgyünk Mária közbenjárói hatalmában. Jacinta így szólt Luciához: — „Kis idő múlva a mennyországba megyek. Te még itt maradsz a földön és megmondod az embereknek, hogy az Úr Jézus meg akarja alapítani a világban Mária szeplőtelen Szívének tiszteletét. Mondd meg mindenkinek, hogy Isten az Ő kegyelmeit Mária szeplőtelen Szíve útján adja meg nekünk. Tőle kérjük hát azokat. Mondd meg: Jézus Szíve azt kívánja, hogy az Ő Szívével együtt tiszteljék Mária szeplőtelen Szívét is és Mária szeplőtelen Szívétől kérjük a békét, mert Őrá bízta az Úr.”

A hit Isten legnagyobb ajándéka. Hinni annyit tesz, mint ismerni Istent és az embert; az élet s a fájdalom miértjét, az időt s az örökkévalóságot; annyit tesz, mint **birtokolni** a világ ködén áthatoló

világosságot és bekapcsolódni a tiszta igazságba: Istenbe.

Mit kíván még tőlünk a fatimai Szűz?

4. IMÁDKOZZUNK!

Imádkozzunk: az Angyal mondta a három látnoknak: „**Imádkozzatok, imádkozzatok sokat...**”

Mondjuk el gyakran a rózsafüzért. A Szűzanya mind a hat megjelenése alkalmával lelkükre kötötte: „**Mondjátok el mindennap a rózsafüzért, áhítattal.**” A rózsafüzér az evangélium összefoglalása: imádság, iskola, fegyver.

Elmélkedjünk. A Szentszűz megígérte, hogy „**a halál óráján mindazokat ellátja az üdvösséghez szükséges kegyelmekkel, akik őt egymásután következő hónap első szombatján meggyónak, szentáldozáshoz járulnak, elmondják a rózsafüzért, negyedórától veled maradnak s a rózsafüzér titkairól elmélkednek, hogy engesztelést ajánljanak fű neki.**” A Szűzanya tehát negyedórai elmélkedést kíván, belső imát, amely az Istennel való egyesülés leghathatósabb eszköze.

Tiszteljük Mária szeplőtelen Szívét. Ő maga monddta Luciának: „**Az Úr a bűnösök megmentésére meg akarja alapítani szeplőtelen Szívem tiszteletét a világban.**” Ezért kell tisztelnünk, segítségül hívunk, szeretnünk, utánoznunk a szeplőtelen Szívet.

Szenteljük magunkat Mária szeplőtelen Szívének. Mária azt mondja, azért jött, hogy a világ felajánlását kérje az ő szeplőtelen Szívének. S hozzáteszi: „**Ha meghallgatják kérésemet, békéjük lesz, de különben...**”

Isten azt kívánja, hogy Jézus szentséges Szíve után Mária szeplőtelen Szívének szenteljük magunkat. Ezzel kiszoríthatjuk a világból a gyűlöletet és az önzést s elültethetjük helyébe a kölcsönös és egyetemes testvéri szeretetet. Jézus Krisztus tanítványainak jellemző vonását és az Ő isteni küldetésének legékesebb bizonyítékát. Mi a fatimai Szűz utolsó kívánsága?

5. APOSTOLKODJUNK!

Áldozatok fel magatokat a bűnösökért és mondjátok gyakran, különösen, ha áldozatot hoztok: Jézusom, Irántad való szeretetből, a bűnösök megtéréseért... Lássátok, sok-sok lélek kerül a pokolba, mert nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzék értük."

"Imádkozzatok azokért, akik nem imádkoznak... Ajánljatok fel szüntelenül imádságot és áldozatot a bűnösök megtéréseért."

Ezek a fatimai Szűz szavai.

Hallgassuk meg most az ő kis tanítványait. Jacinta így szólt egyszer Luciához: Ha mi sokat imádkozunk a bűnösökért, az Úr Jézus nem küldi őket a pokolba? És ha áldozatokat hozunk... Szegények! Imádkozzunk sokat és hozzunk áldozatokat értük!"

— „Francisc mit szeretnél jobban, — kérdezte egyszer Lucia unokafivérével: — megvigasztalni az Úr Jézust vagy megtéríteni a bűnösöket, hogy ne jussanak a pokolba?"

— „Jobban szeretném az Úr Jézust megvigasztalni. Nem vettétek észre, milyen szomorú lett a Szűz-

anya, amikor azt mondta, hogy ne bántsuk meg többé az Úr Jézust, akit úgyis annyira megbántottunk már? Én szeretném előbb megvígasztalni az Úr Jézust és azután megtéríteni a bűnösöket, hogy ne bántsák meg Őt többé.”

Vígasztalni az Úr Jézust és megtéríteni a bűnösöket. Ez a legszebb apostolkodás: megmenteni a lelkeket imádsággal és áldozattal. S ez a **legnagyobb** apostolkodás. Mária nem parancsolja, csak ajánlja: — „Akarjátok-e Istennek ajándékozni magatokat, hajlandók vagytok-e áldozatot hozni?...”

— „Akarjuk” — feleljük mi is a látnokokkal.

Gyűlöljük a bűnt, — engeszteljük a magunk és a mások vétkeiért, — higgyünk, — imádkozunk, — apostolkodjunk. Ez a fatimai üzenet lényege, ezt kívánja a fatimai Szűz, hogy megmentse az emberiséget és megadhassa gyermekeinek a békét.

Ha engedelmeskedni akarunk kívánságának, még a legkeményebb áldozatoktól sem szabad visszariadnunk. De hathatós segítséget is kapunk hozzá: **Mária szeplőtelen Szívének tiszteletét.**

HOGYAN TELJESÍTSÜK A FATIMAI SZŰZ KÍVÁNSÁGÁT?

MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVE

Fatima Mária szeplőtelen Szívének váratlan és csodálatos kinyilatkoztatása. A Szűzanya Szíve telve van lángoló szeretettel, részvétellel és gyengédséggel a szegény bűnös emberiség iránt.

A fatimai üzenet lényege a forró istenszeretet, mely mindvégig ott rezeg a Szűzanya szavaiban: **„Ne bántsák meg többé az Úr Jézust, akit úgyis annyira megbántottak.”**

Anyai részvétellel és gyengédséggel fordul az emberekhez s elszomorodik a gyermekeit fenyegető ideigvaló bajok és örök büntetés gondolatára.

Luciával az egész emberiségnek mondotta Mária: **„Nem hagytak el téged soha. Az én szeplőtelen Szívem lesz a te menedéked és utad, mely Istenhez vezet.”** És közbelép, hogy távortartsa tőlünk a büntetést, jobban mondva, bennünket akar rávenni, hogy azt tartsuk távol magunktól, — mert sorsunk tőlünk függ. Eszközei az imádság és az önmegtartózkodás, a büntől való elfordulás és életünk őszinte megjavítása.

Támogatja szegénységünket és gyarlóságunkat, meghagyja, hogy tiszteljük, engeszteljük, szenteljük magunkat az ő szeplőtelen Szívének, mert így békét teremthetünk itt a földön a népek között, visszaadhatjuk az egyének és a nemzetek lelki békéjét.

A mai súlyos, kilátástalan időkben, a holnap bizonytalanságának láttára aggódó kérdés tör elő

mindannyiunk szívéből: Ki ment még bennünket? Bizonyára nem a politikusok ügyessége, nem a bankárok aránya, nem a szónokok ékesszólása, de nem is a katonák fegyvere, hanem csakis a jó Isten menthet meg, de csak akkor, ha a mi Anyánk szeplőtelen Szívéhez folyamodunk közbenjárásért. A fatimai Szűz kijelentette, hogy „csak Ő jöhet segítségünkre, csak Ő járhat közben érettünk az isteni irgalmasságnál és a béke ünnepélyes zálogául azt mondotta: Az én Szívem diadalmaskodni fog.”

A mi feladatunk, hogy nagylelkűen teljesítsük kívánságát, hogy mi is dolgozzunk szeplőtelen Szívének diadalrajuttatásán, határtalan bizalommal ismételve a könyörgést, mely százezrek ajkán csendül fel a Cova da Iriában: „Fatimai Szűz, most rajtad a sor: csak egy szót szólj isteni Fiadnak és a világ megmenekül.”

A SZEPLŐTELEN SZIV TISZTELETE

Tiszteljük, kövessük, hívjuk segítségül Mária szeplőtelen Szívét.

1. Tiszteljük Mária szeplőtelen Szívét

Az Evangéliumban tör járja át Mária Szívét, mely magában forgatja Jézus életének titkait. A hit fényében látjuk, hogy Mária Szíve a Szentháromság tetszésének tárgya, a Magasságbelinek frigyszekrénye, Jézus Szívének tökéletes hasonmása. Krisztus Vérének szeplőtelen Forrása.

A szentek és hittudósok úgy állítják eléink Anyánk Szívét, mint a legtisztábbat, a legtökéletesebbet Jézus Szíve után, mint a legerősebb, a legkitartóbb szeretet jelképét.

A keresztények Mária Szívében mindenható közbenjárót látnak, mely telve van jósággal és irgalommal. Minden kegyelem Osztoztatójának, a szeplőtelen Szűznek Szívét látják benne, mely a tisztaság szimboluma, Isten akaratának nagylelkű teljesítője.

Sok imádságot, ájtatosságot rendelt az Egyház Mária tiszteletére. Az **Üdvözlégy Mária** az összes Mária-imák foglalata, melyben az angyalok és emberek együtt magasztalják a „Malasztal teljest”, és segítségül hívják szükségükben.

Az **Úrangyala** Máriát üdvözli, „amikor felkel s amikor lenyugszik a nap s amikor félig befutotta pályáját.”

A **Rózsafüzér** szemcséivel, ha teleszórjuk napunkat, az erény virágai kelnek ki belőle.

A Szentszűz **litániájában** könyörgő szívek fordulnak az égi Anyához, a Szűzhöz, a Királynőhöz.

Az **Üdvözlégy Királynő** a számkivetettek sóhaja, a sírók esedezése.

Minden héten Máriának szenteljük a szombat napját, minden hónapra jut valamilyen Mária-ünnep, minden évben elérkezik a május, Szűz Mária hónapja, szeptemberben a Fájdalmas Szűz napja, októberben a Rózsafüzér hónapja...

Mindez arra mutat, hogy valóban érezzük: a Szent-szűz a mi Anyánk, Vezérünk, Úrnőnk és Gondviselőnk.

2. Kövessük Mária szeplőtelen Szívét

Mária Szíve minden tökéletesség csodálatos mintaképe.

A **jóság kimeríthetetlen kincsháza**. Nem utasítja el egyetlen gyermekét sem, mert mindegyikben Jézust látja.

A tisztaság eszménye. Ragyogó fehérsége a mi erényünket is táplálja, ösztökéli.

Az alázatosság, a szerénység példaképe. Ő az Úr Szolgálóleánya, nem keres mást, csak szolgálatot, megaláztatást. Néma vádlója a mi kevélységünknek.

Gyermeki Szív, mely telve van tisztelettel, engedelmességgel, szeretettel szülei iránt.

Szűzi Szív, mely kerüli a veszélyt, megőrzi szérmességét, finomságát.

Jegyesi Szív, mely bölcsen választja ki szent élettársát és szűzi szeretettel ragaszkodik hozzá.

Hitvesi Szív, mely hűségesen és buzgón támogatja hitvestársát, közös érzés hevíti őket.

Anyai Szív, a gyöngédség, az áldozatosság kiapadhatatlan forrása; szereti Jézust mint Fiát és imádja mint Istenét.

Kövessük erényeit, küzdjünk hibáink ellen! Követés nélkül nincs igazi tisztelet. A gyermeknek hasonlítania kell anyjához, máskülönben azt mondhatják az emberek: nem is az ő fia. S hogy hasonlók legyünk Jézushoz — ez az üdvösség feltétele — a legrövidebb, legkönnyebb út Mária követése.

3. Hívjuk segítségül Mária szeplőtelen Szívét.

Ajánljuk fel egész napunkat minden reggel Mária szeplőtelen Szíve által Jézus Szentséges Szívének.

Bizalommal fordulhatunk Mária Szívéhez minden szükségünkben, életünk testi, lelki, családi, szociális nehézségeiben.

Mondjuk a Misszáléval: „Mindenható Isten, ki azt akartad, hogy a boldogságos Szűz Mária Szíve az Istenség szentélye, minden erények trónja és minden szentség kincsháza legyen, add, hogy ugyanennek a szent Szívnek az érdemei és imái által min-

díg az ő képét hordozzuk szívünkben, hogy az ő példájára mindenkor teljesítsük kívánságodat és megérdemeljük, hogy örökre hasonlók legyünk Szívedhez.”

Ismételgessük a szép röpimákat: „Mária édes Szíve, légy a mi menedékünk.” „Mária szeplőtelen Szíve, könyörögj érettünk.”

Mindenekelőtt növeljük magunkban a bizalmat, a tiszteletet, a szeretetet Mária szeplőtelen Szíve iránt. Jacinta még halála előtt is így beszél: „Mondd meg mindenkinek, hogy Isten az ő kegyelmeit Mária szeplőtelen Szíve által adja meg nekünk: hogy Tőle kérjék azokat; Jézus Szíve azt akarja, hogy az Ő Szívével együtt Mária szeplőtelen Szívét is tiszteljük...”

A Szűzanya pedig megerősíti szavait: „Az Úr meg akarja alapítani szeplőtelen Szívem tiszteletét a világban. Aki gyakorolja, annak megígéri az üdvösséget; ezek a lelkek előnyben vannak Istennél, mint virágok, amelyeket trónja elé helyezek.”

Ki utasítaná vissza e nagy ígéretet, e nagy biztonságot? Ki szeretne kimaradni Isten kiválasztottjainak táborából?

Ha a Madonna nekünk mondaná, mint Luciának: „Jézus téged akar felhasználni, hogy megismertessen és megszerettessen engem az emberekkel”, nem fogadnók-e ajánlatát lelkesedéssel és ujjongással?

4. Engeszteljük a szeplőtelen Szívet

a) Mit jelent engesztelni?

Annyit jelent, mint **vígasztalni** Jézus és Mária Szívét a számtalan megbántásért; kárpótolni őket a sok káromlásért és hidegségért.

Annyit jelent, mint **jóvátenni** a magunk és a mások bűneit, az isteni büntetés okait.

Annyit jelent, mint **megtérfeni** a lelkeket, melyeket megrontott a bűn.

b) Miért kell engesztelni?

Az engesztelés minden keresztény ember alapvető kötelessége. Engesztelt Jézus is, a Fő; engesztelniök kell tehát a tagoknak, a keresztényeknek is, Nem kell keresztrefeszíttetniök magukat, mint Jézusnak, de hordozniok kell kötelességeik, fájdalmaik, áldozataik keresztjét.

Az engesztelés az Úr Jézus és a Szűzanya kifejezett kívánsága. A fatimai Szűz már első megjelenése alkalmával így szólt a pásztorgyermekekhez: **„Akarjátok-e Istennek ajándékozni magatokat, hajlandók vagytok-e minden áldozatot meghozni és minden szenvedést elfogadni, amelyet engesztelésül a sok bűnért Ő rátok bocsát, és elégtételül a sok káromlásért és más sértésért, amellyel Mária szeplőtelen Szívét illetik az emberek?”** S ezt a kérdését csaknem minden megjelenése alkalmával megismétli.

Az engesztelés szeretet sugallta kötelesség. Nem nézhetjük közömbösen, hogy olyan csúfosan bánjak Istennel és a Szűzanyával. Nem hagyhatjuk tétlenül romlásba zuhanni azt a sok-sok lelket.

Az engesztelést saját érdekünk is megkívánja. Minden bűnért, egyéni és társadalmi bűnért büntetés jár s mindig Istené lesz az utolsó szó. Vajjon mennyivel járultak hozzá a mi bűneink Isten büntetéséhez? Ebben a kérdésben nincs túlzás. Isten az egyesek bűneiért nem bünteti mindig a közösséget, de joga van ezt megtenni. Mi rontja meg a nemze-

teket? Kétségtelenül a bűn. Hol találunk üdvösséget? A bánatban és az imában.

Ezért kell lehúznunk az isteni mérleg másik karját, ezért kell ellensúlyoznunk a sok személyes és közös bűnt imáinkkal és szenvedéseinkkel. Ha az egyik oldalon hiány van, a többieknek kell megfizetniük a különbözetet.

c) Mit kell engesztelni?

Elsősorban a **közömbösséget**. Hány keresztény él közöttünk, akik sohasem gondolnak Anyjukra, nem tisztelik, nem hívják segítségül, talán nem is ismerik!

Engesztelnünk kell azokért is, akik **sárba rántják nevét, kiváltságait, ünnepeit**. Hányan káromolják menyeyi Anyánkat!

Engesztelnünk kell azokért, akik **megsértik Istent és az ő Szent Fiát**. Egy anya többet szenved, ha fiát bántják, mint hogyha őt magát sértik meg. Gondoljunk csak arra a számtalan bűnre, gonoszságra, mellyel Jézus Krisztust bántják meg az emberek. Mennyire szenvedhet ilyenkor a mi égi Anyánk Szíve!

d) Hogyan kell engesztelni?

„**Imádság és önmegtágadás**“, ezt kéri a fatimai Szűz.

Imádság. A Szűzanya különösen a rózsafüzért, az elsőszebati szentáldozást ajánlja.

Önmegtágadás. A kis dolgokban nyilvánul meg a nagy szeretet. A nagy áldozatokra könnyebben hajlandók vagyunk és nem érezzük annyira a nehézségeket, de a közönséges, a mindennapi szenvedések

legtöbbször, meghaladják erőnket. Sokszor életkörlményeink nyujtják az önmegtagadási alkalmakat: betegség, üldözés, ellentmondás, kellemetlenség. Önkéntes önmegtagadást is gyakorolhatunk, ha lemondunk valamilyen kényelemről, élvezetről, kíváncsiságunk kielégítéséről, stb.

Milyen bölcsek és nagylelkűek lettek a kis látnokok az imádság és az önmegtagadás gyakorlásával! Milyen buzgalommal keresik az alkalmakat, hogy megtagadják vágyaikat! Mekkora nagylelkűséggel viselik el fájdalmainkat, hogy ezzel megvigasztalják a Szűzanyát és megtérítsék a bűnösöket!

Utánozzuk őket!

Nekünk is szól, nem csupán Luciának, a Szűzanya megindító felhívása: „Nézd az én tövisektől körülvett Szívemet, melyet a hálátlan emberek minden pillanatban átszúrnak káromlásukkal és hálátlanságukkal. Legalább te igyekezzél vigasztalni engem...”

Vigasztaljuk hát szerető Anyánk Szívét!

Igyekezzünk legalább egy tövist kihúzni belőle!

5. Szenteljük magunkat a szeplőtelen Szívnek

Elmélkedjünk a Szűzanya szavairól:

„Azért jöttem, hogy a világ felajánlását kérjem szeplőtelen Szívemnek s az engesztelő szentáldozást a hó első szombatján. Ha meghallgatják kérésemet, a büntetések elhalasztódnak vagy enyhülnek, de különben ...”

A Szűzanya a világ felajánlását kéri szeplőtelen Szívének.

Mit jelent ez a felajánlás?

Nem szerzetesi fogadalmat, sem esküt, de nem is csak egyszerű ígéretet vagy imádságot. Jelenti önmagunk teljes odaajándékozását Mária szeplőtelen

Szívének. Tehát nem egy részt, hanem egész önmagunkat adjuk oda, hogy teljesen a Szűzanya rendelkezésére álljunk s úgy éljünk, ahogy ő kívánja.

Önmagunkat adjuk oda. Mi pedig testből és lélekből állunk. A test érzékeivel működik: mégpedig a látással, hallással, beszéddel, érintéssel. Ha Istennek és a Szűzanyának szenteljük testünket, akkor érzékeinket csak az ő dicsőségükre használhatjuk és csak arra, ami Jézusnak és a Szűzanyának tetszik. Kerülnünk kell tehát minden veszedelmes látványt és szórakozást, rossz társalgást, szabályoznunk kell beszédünket, a tisztaság, a szerénység példaképévé kell válnunk.

A léleknek három képessége van: az emlékezet, az értelem és az akarat. Ha ezeket a Szűzanyának szenteljük, gondolataink, érzéseink, vágyaink tettszeni fognak neki.

A felajánláskor ismételjük meg a Szűzanya önátadását, mellyel az Angyal üdvözetére válaszolt: „Ime az Úrnak szogálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.”

A felajánlással semmit sem veszítünk. Isten nem önző. A szentmisében felajánljuk neki a kenyeret és a bort; a szentáldozásban visszaadja adományainkat, de átváltoztatva a mi Urunk Jézus Krisztus Testévé, Vérévé, Lelkévé és Istenségévé. Ugyanígy, ha Mária szeplőtelen Szívének szenteljük magunkat, felajánljuk azt, ami vagyunk, amink van, mi is szentelmények leszünk. A Szűzanya latba veti hatalmát, hogy megvédjen; bölcsességét, hogy vezessen; kegyelmeit, hogy üdvözítsen bennünket.

Felajánljuk magunkat az ő rendelkezésére, Ő viszont felajánlja magát a mi oltalmazásunkra és üdvözítésünkre. Mekkora örömmel, mekkora nagylel-

küséggel kell tehát teljesítenünk ezt a kötelességünket!

Az előkészületnél igyekezzünk lehetőleg méltóan, ünnepélyes keretek között végezni a felajánlást, hiszen ez a cselekedetünk egy jobb, tökéletesebb élet, egy buzgó apostolság kiindulópontja lesz.

És újítsuk meg felajánlásunkat gyakran, hogy megemlékezzünk vállalt kötelességünkről: hogy hűségesek maradunk a Szűzanyához, nem bántjuk meg a legcsekélyebb bűnnel sem, s engedelmeskedünk Neki, mint Úrnőnknek és Anyánknak. Ha pedig mégis elfordultunk volna egy pillanatra anyai Szívétől, térjünk vissza azonnal bűnbánattal és őszinte gyónással. A súlyos bűn nagy fájdalom a mi Anyánknak, de ha megmaradunk a bűnben, ez még jobban elszomorítja és tövist szúr Szívébe. Lehetünk-e oly kegyetlenek, hogy benne hagyjuk e tövist Édesanyánk Szívében?

Az egyéni felajánláson kívül a családok felajánlását is kéri a Szentszűz. Milyen szép is az, ha a család uralma Jézus és Mária szent Szívéé!

A pápa az egész világot Mária szeplőtelen Szívének ajánlotta fel; a püspökök egyházmegyéjüket, a plébánosok egyházközségeiket. Ajánljuk fel mi is önmagunkat és családjainkat. Felajánlásunk a szentség gyümölcseit érleli majd.

Kivánjuk-e a békét, az igazságot, a szeretetet? Kivánjuk-e a lelkek üdvösségét? Egy utunk, egy menedékünk nyílik csupán: Mária Szeplőtelen Szíve.

Ő maga mondotta: „**Az én Szívem lesz a te menedéked és utad, mely Istenhez vezet.**” Visszautasíthatjuk-e ezt a menedéket?

MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVÉNEK TISZTELETE A GYAKORLATBAN

1. RÓZSAFUZÉR

Mondjuk el a rózsafüzért minden nap áhítattal. Ne legyen az csupán szavak és mondatok gépies ismételtetése, hanem elmélkedjünk a titkokról. Még munka vagy séta-közben, a legkülönbözőbb helyeken is elvégezhetjük. A Szűzanya mind a hat megjelenése alkalmával megemlítette ezt.

2. AZ ELSŐ SZOMBAT

Ehhez az ájtatossághoz szükséges a szentáldozás, a rózsafüzér s valamilyen áldozat Mária Szívének engesztelésére. Ne feledkezzünk meg ez utóbbiról, mert a Szűzanya kifejezetten kívánta.

3. AZ ÖT ELSŐ SZOMBAT

Hallgassuk a Szűzanyát: **Megígérem, hogy a halál óráján mindazokat ellátom a üdvösséghez szükséges kegyelmekkel, akik őt egymás után következő hó első szombatján meggyónak, szentáldozáshoz járulnak, elmondják a rózsafüzért, negyedóráig velem maradnak s a rózsafüzér titkairól elmélkednek, hogy engesztelést ajánljanak fel nekem."**

ENGESZTELŐ IMA

Dicsőséges Szűz Mária, Isten szent Anyja, Édesanyánk, tekints kegyesen ránk, szegény bűnösökre! Tömerdek gonoszság vesz körül és szorongat minket. Majd meghasad a szívünk, amikor halljuk, hogyan bántalmaznak Téged, ó szeplőtelen Szűzanya! Mily nagyon sértheti ez a gonoszság az Isten és Egyszülött Fia Jézus Krisztus végtelen fölségét! Mekkora haragot gerjeszthet benne! Milyen szörnyű és félelmes lesz neheztelésének megnyilvánulása!

Életünk föláldozásával is szívesen meggátolnánk a bántásokat, gyalázkodást, sértést, mert teljes szívünkben szeretni, tisztelni akarunk Téged, ó Szűzanyánk! Ez Isten akarata is. És mert mi szeretünk, minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy az egész világ tiszteljen és szeressen Téged.

Addig is jóságos Édesanyánk, Nagyasszonyunk, szomorúak Vigasztalója, följajánljuk Neked mindezt magunkért, családunkért és mindazokért, akik szívtelenül vétkeznek Ellened anélkül, hogy tudnák, mit cselekszenek. Esdekeld ki számukra Istentől a megtérés kegyelmét! Mutasd megégyyszer nyilván és dicsőségesen jóságodat, hatalmat és nagy irgalmaságodat és akkor ők is velünk dicsérnek majd Téged, aki áldott vagy az asszonyok között, szeplőtelen Szűz, szerető Istenanya.

Három Udvözlégy.

(3 évi búcsú)

CSALÁDFELAJÁNLS MÁRIA SZEPLŐTELEN SZIVÉNEK

Ó Mária, Isten Anyja és a mi Anyánk, íme összegyűlt családunk, hogy ma ünnepélyesen Neked szentelje magát. Uralkodj a mi házunkon, légy köztünk

Szeplőtelen Szíved képében, anyai oltalmaddal az öröm és a fájdalom napjaiban és lelkületeddel, mely minden családi erény mintaképe.

Add, hogy ebben a családban, akárcsak Názáretben, a rend, a tekintélytisztelet, az engedelmesség uralkodjék, hogy szokásaiban, társadalmi életében megtartsa Isten törvényeit, hogy a család minden tagja nagylelkűen és hűségesen teljesítse kötelességét. Add, hogy szeretetből mindegyikünk feláldozza saját ízlését és kényelmét, hogy jámbor keresztény életet éljünk, közösen gyakoroljuk vallásunkat és megtartsuk az Egyház törvényeit.

A Te szüzi Szívedből, minden kegyelem közvetítőjéből áradjon ránk az a természetfölötti élet, mely egyedül ízlelheti meg velünk a békét itt a földön és egyesít mindnyájunkat a mennyben.

Egyesítjük imánkat a te anyai Szíved imájával, mely szüntelenül száll Szent Fiadhoz, Jézus Krisztushoz.

Felajánljuk hát magunkat szeplőtelen Szívednek és megígérjük, hogy ez a család sohasem fog megbántani Téged, sőt inkább engesztelni akar mások bűneiért és mindenkor hűséges marad becsületbeli kötelességéhez.

Kérünk, vedd birtokodba teljesen ezt a családot, legyen az a Te Szívednek és Jézus Szívének kis birodalma. Amen.

XII. PIUS PÁPA FELAJÁNLO IMÁJA

Ó Rózsafüzér Királynője, keresztények Segítsége, az emberiség Menedéke, Isten harcainak Győztese! Esedezve borulunk le trónod elé. Biztosan tudjuk, hogy megnyerjük irgalmadat, jelen szorongatásunk idején kegyelmet, alkalmas segítséget és védelmet

kapunk Tőled. Nem is érdemeink alapján reméljük azt, hanem egyedül a Te anyai Szíved végtelen jó-ságától.

Az emberi történelem e megrendítő órájában Ne-
ked és szeplőtelen Szívednek ajánljuk és szenteljük
magunkat, egyesülve nemcsak az Anyaszentegyház-
zal, Jézusod titokzatos testével, amely annyi helyen
és oly sokféleképen meggyötörve szenved és vér-
zik, hanem egyesülve az egész világgal, melyet vég-
zetes viszályok marcangolnak s a gyűlölet tüzei
emésztenek, s amely áldozata lett saját gonoszságá-
nak.

Indítson könyörületességre a sok anyagi és er-
kölcsei pusztulás; apák, anyák, hitvesek, testvérek és
ártatlan gyermekek annyi fájdalma és aggodalma;
annyi virágjában letört élet; a szörnyű vérontásban
szétmarcangolt annyi emberi test; annyi megkínzott
és halálfélelmet szenvedő lélek, és mindazok, akik
az örök halál veszélyében forognak!

Ó irgalmasság Anyja, esedezd ki számunkra a bé-
két és kiváltképpen azokat a kegyelmeket, amelyek
pillanat alatt megfordítják az emberi szíveket. Ese-
dedd ki azokat a kegyelmeket, amelyek előkészítik,
megvalósítják és biztosítják a békét! Könyörögj
érettünk, ó Béke Királynője, s add meg ennek a há-
borútól sújtott világnak az igazság, a méltányosság
és a krisztusi szeretet békéjét. Add meg a világnak
a fegyverek békéjét, hogy a rend nyugalomban ter-
jedjen Isten országa.

Vedd oltalmadba a hitetleneket és mindazokat,
akik még a halál árnyékában sínylődnek! Adj nekik
is békét, és tedd, hogy az ő számukra is felragyog-
jon az igazság Napja s velünk együtt zenghessék a
világ egyedüli Udvözítőjének: „Dicsőség a magas-

ságban Istennek és békesség a földön a jóakarató embereknek.”

Add meg a békét azoknak a népeknek, akiket a tévelygés, vagy egyenetlenkedés szakított el és legfőként azoknak, akik különösképen tisztelnek Téged, s házuktól nem hiányzik tiszteletreméltó képed, bár ma még titokban őrzik azt, várva az idők jobbrafordulását. Vezérelj vissza őket Krisztus egyetlen aklába, az egyetlen és igazi Pásztor őrizete alá.

Juttasd Isten szent Egyházát békéhez és teljes szabadsághoz. Állítsd meg az újpogányság egyre inkább terjedő áradatát. Ápold a hívekben a tisztaság szeretetét, a keresztény élet gyakorlását és az apostoli buzgóságot, hogy ily módon gyarapodjanak az Istent szolgáló népek érdemben és számban.

Végül pedig, amint egykor Jézusod Szívének ajánlották fel az Egyházat s az egész emberi nemet, hogy beléje helyezve minden reményünket, Ő legyen számunkra a győzelem s üdvösség jele és záloga, ugyanígy Neked és szeplőtelen Szívednek is felajánljuk magunkat, ó Anyánk s a világ Királynője, hogy a te szereteted s oltalmad siettesse Isten országának győzelmét, és az összes nemzetek egymás között és Istennél megbékülten, áldottnak hirdessenek Téged! Veleđ együtt zengjék a föld egyik sarkától a másikig a dicsőség, szeretet és hála örök magasztaló énekét, a Magnificatot, Jézus Szívének, amelyben egyedül találhatják meg az Igazságot, Életet és Békét. Amen.

(3 évi búcsú. Teljes búcsú a szokásos felteételek mellett, ha egy hónapon át elimádkozzuk.)

IMAFUZÉR MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVÉHEZ

1. Mária szeplőtelen Szíve, a kötelességteljesítésben tanúsított hűség mintaképe, add, hogy én is ugyanilyen készséggel és állhatatossággal teljesítek Isten, önmagam és felebarátaim iránti kötelességeimet. Udvözlégy Mária...

2. Mária szeplőtelen Szíve, malasztal teljes, a Magasságbeli frigyszekrénye, add, hogy én is kegyelmi életet éljek, a Szentlélek élő temploma legyek, mindenáron kerüljem a bűnt és bűnbánattal vezekléssel jóvátegyem a mult bűneit. Udvözlégy Mária...

3. Mária szeplőtelen Szíve, ki boldog vagy mindenek között, mert hűséges voltál Isten igéjéhez, add, hogy én is szilárdan és örömmel higgyem a ki nyilatkoztatott igazságokat és féltékenyen őrködjem kincsén. Udvözlégy Mária...

4. Mária szeplőtelen Szíve, ki mindenben Isten akaratát keresed, add, hogy én se feledkezzem meg soha egyetlen földi célomról, Isten akaratának teljesítéséről, bármi legyen az és bármibe kerüljön is. Udvözlégy Mária...

5. Mária szeplőtelen Szíve, ki mindenkor tökéletes benső egységben élsz Istennel, add, hogy én is egész lelkemmel Istenhez emelkedhessem az összedettségben és az imában. Udvözlégy Mária...

6. Mária szeplőtelen Szíve, ki istenanyai méltóságod mellett mélységesen alázatos vagy, nyerd el számomra a kegyelmet, hogy megismerjem saját semmiségemet, elfogadjam az élet elkerülhetetlen megaláztatásait és sohase keressem az emberek dicséretét. Udvözlégy Mária...

7. Mária szeplőtelen Szíve, nyerd el számomra a kegyelmet, hogy szeressem a szív tisztaságot, mely

Jézus szerint az igazi boldogság itt a földön és nélkülözhetetlen erény, ha meg akarjuk látni a mennyben az Istent. Udvözlégy Mária...

8. Mária szeplőtelen Szíve, mely szelíd, mint isteni Fiad Szíve, nyerd el számomra a kegyelmet, hogy le tudjak győzni magamban minden ellenszenvet, haragot, neheztelést a nehézségek, ellentmondások és sértések láttára. Udvözlégy Mária...

9. Mária szeplőtelen Szíve, ki még legszörnyűbb fájdalmai közepette is derűs voltál, nyerd el számomra a kegyelmet, hogy az élet megpróbáltatásai között is ki tudjam mondani, legyen meg a Te akaratod. Udvözlégy Mária...

10. Mária szeplőtelen Szíve, ki mindenben alávetted magad a családi, vallási és állami tekintélynek, add, hogy én is utánozzalak és feletteseimet mindenkor Isten helyetteseinek tekintsem. Udvözlégy Mária...

11. Mária szeplőtelen Szíve, telve anyai szeretettel gyermekeid iránt, kik szükségben vannak, add, hogy én is úgy szeressem felebarátomat, mint önmagamat és sohase tagadjam meg tőle tanácsomat, imámat és segítségemet. Udvözlégy Mária...

12. Mária szeplőtelen Szíve, ki lángoló buzgósággal szenteled magad a lelkek megmentésére, add, hogy én is apostolkodjam a bűnösökért és a hitetlenekért, hogy részvétellel legyek a tisztító tűzben szenvedő lelkek iránt, hogy teljes erőmből elősegítsem Jézus Krisztus uralmát a világon és gyarapítsam a szentek számát a mennyországban. Udvözlégy Mária...

SZENTKILENCED A FATIMAI SZENTSZŰZ TISZTELETÉRE

Bevezető imádság.

Szentséges Szűz ki Fatimában három ártatlan kis pástorgyeremeknek kinyilatkoztattad a rózsafüzér-imádságnak nagy kegyelemkincseit, önts szívünkbe nagy szeretetet ez ájtatosság iránt, hogy elmélkedve az üdvösségnek abban felsorolt titkairól, annak gyümölcsjeiben is részesüljünk. Add, hogy Isten nagyobb dicsőségére, a Te tiszteletedre és lelkünk üdvére elnyerjük azt a kegyelmet, melyet e kilenceddel kérünk.

Miatyánk, Udvözlégység és Dicsőség.

I.

Szentséges Szűz, kit a Benned testetöltött Ige jelenléte és az Ő táplálása a legtisztább örömmel töltött el, tedd, hogy kövessük a megtestesülés titkában felragyogott tisztaságodat. Szent Erzsébet látogatásában megnyilvánult segítő szeretetedet, a jászolban született Jézus iránti gyöngödségedet, továbbá alázatosságodat és engedelmességedet, amellyel a templomban megjelentél, hogy teljesítsd a törvény előírásait. Jutalmul pedig, hogy életünkben szorgosan és kitarlóan keressük Jézust, végül mi is megtaláljuk Őt a dicsőség szent templomában és soha el ne szakadjunk Tőle. Amen.

Őt Udvözlégység e röpimával. A fatimai rózsafüzér Szentszűze, könyörögj érettünk!

II.

Fájdalmas Szűzanyánk. Te a megtestesült fájdalom voltál Szent Fiad keresztje alatt, aki a Getszemi-kertben gyötrődött és vért izzadott, kit kegyetlenül megostoroztak és tövissel megkoronáztak, aki Veled ment föl a Kálváriára, ahol szemed előtt megfeszítették. Ó Mária, taníts meg minket arra az isteni türelemre, amellyel résztvettél Jézus kínszenvedésében s így az emberi nem megváltásában, hogy megtanuljunk Tőled keresztutat járni, a szenvedésbe keresztényi módon belenyugodni és szeretni Szent Fiad keresztjét.

Öt Udvözlégys e röpimával: A fatimai rózsafüzér Szentszúze, könyörögj érettünk!

III.

Dicsőséges Szentszűz, ki mindenkinél jobban részesültél Jézus föltámadásának és dicsőséges mennybemenetelének diadalában; ki elteltét Szentlélekkel, amikor ez látható módon megjelent az Utolsó Vacsora termében, ki tökéletes és szent élet után testeddel és lelkeddel mennybejutottál, hogy ott a dicsőség fölséges Királynőjévé koronáztassál, add, hogy elkísérhessünk Téged dicsőséges életed titkaiba, és kiérdemeljük, hogy egykor boldog szolgálád és híveid sorába léphessünk és velük együtt bemutathassuk Neked szívünk örök hódolatát. Amen.

Imádkozzál érettünk Rózsafüzér Királynője.

Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire.

**Könyörögjünk. Isten, kinek Egyszülötte élete, há-
lála és feltámadása által nekünk az örök élet jutal-
mát megszerezte. engedd, kérünk, hogy e titokról
megemlékezve a Boldogságos Szűz Mária Szentolva-
sója elimádkozásával, utánozzuk azt, amit azok ma-
gukban foglalnak és elnyerjük, amit ígérnek. Ugyan-
azon a mi Urunk Krisztus által. Amen.**

TARTALOM:

Fatima	— — — — — — — — — —	3
Az angyal	— — — — — — — — — —	4
A Szűzanya	— — — — — — — — — —	6
Mit kíván a fatimai Szűz?	— — — — —	24
Hogyan teljesítsük a fatimai Szűz kívánságát?		31
Mária szeplőtelen szívének tisztelete a gyakorlatban	— — — — — — — — — —	41

